

той е заобиколен от всъкждъ съ такава обширна равнина, че можешъ да видишъ до гдѣто ти стагатъ очитѣ, къмъ югъ се поднема мрачната гранитна планина Витоша, върха на която достига 2,300 метра и бива покритъ извѣстно врѣме прѣзъ лѣтото съ снѣгъ. Но тая твърдѣ внушителна по очертанията планина, е съвършено уголена. Дръвята сѫ изсѣчени и козитѣ не оставятъ друго да се развие, освѣнъ храсталакъ. Обаче, сѫ взети вече мѣрки противъ тѣзи животни, за да се даде възможность да порастатъ джови и букови дървета. Единственна расходка съставлява ходението на Бали-ефенди, гдѣто, на брѣга на рѣката и между върбите има добъръ ресторантъ и кафе-не. До тамъ отива голо бѣзъ никаква сѣнка шоссе, по което пайтонитѣ дигатъ такъвъ прахъ, щото не се види нищо. Щомъ излѣзвашъ изъ града и се начева степъ, а въ околностите на града нѣма ни едно дърво. Английския консулъ ималъ дѣлга прѣпирня, колко сѫ всички дървета, три или четири. Както и въ Босна турцитѣ изсѣкли дърветата, за да устраниятъ неочакванията. На равнината, която е десетъ пъти по голѣма отъ римската Компания, по видимо има и села; но тѣ сѫ скрити въ трапищата на земята. Отъ-далечъ, тѣ не сѫ виждатъ и въ тѣхъ живѣе племето Шопи, които происхождатъ, както предполагатъ, отъ покоренитѣ печенѣги, които били поселени тукъ въ XI вѣкъ отъ византийцѣ.

Климатъ на това плоскогорие, което се намира на 545 метра надъ морското равнище, е много непрѣятелъ. Зимѣ студено отъ сѣверния вѣтръ, а лѣтѣ горѣющо отъ слънчевия пекъ. Колебанията на термометра сѫ ужасни. Въ януари той пада на 20 градуса подъ нулата, а въ августъ се поднема до 39°: разницата е, слѣдователно, 59 градуса. Споредъ наблюденията на Тонара често прѣзъ дена пада или се дига на 15 – 16 градуса. — По нѣкога биватъ землетресения. Така въ 1858 год. се разрушили повечето къщли и захванали да извиратъ топли води. Най лошавото е, че накаждѣто и да вървишъ изъ София, къмъ сѣверъ-ли, за кждѣ Дунава, къмъ югъ, къмъ Татаръ-Пазарджикъ, кждѣ турската желѣзница, — трѣбва да употребишъ